

Núm. de Protocol: SS-093-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 3 0

PARTS:

Apel.lant: Sra. M.S.M.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. P.A.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-093-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, actuant com a tribunal unipersonal, va dictar, el 23 de febrer de 1995, la sentència núm. 95-23, desistimatòria de la demanda deduïda per la Sra. M.S.M., en la qual es va declarar ajustada al dret la resolució impugnada, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de data d'11 de juliol de 1994 denegant l'atribució d'una pensió d'invalidesa malaltia a la demandant.

2.- Contra l'esmentada sentència, la part agent va interposar recurs d'apel·lació demanant la revocació de la sentència amb la petició de que li fos reconeguda una pensió d'invalidesa del Grup I, tot al·legant que en la resolució de la Batllia no es valoraven adequadament els informes mèdics aportats, acreditatius de la incapacitat laboral en el grau suficient per assolir la pensió denegada i que no es tenia en compte la disminució de les seves aptituds físiques per a desenvolupar l'activitat en les mateixes condicions en que ho feia abans de l'accident, que havien comportat una clara disminució dels seus ingressos.

3.- Admès a tràmit l'escrit d'apel·lació se'n donà trasllat a la CASS, que el va contestar demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs.

4.- El dia 14 de juliol de 1995, tingué lloc la vista oral, en la que les parts van manifestar allò més adient als seus interessos, i tot seguit va quedar el recurs vist per deliberació i votació.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social, en una resolució de l'11 de juliol de 1994, va denegar a la demandant la pensió d'invalidesa-malaltia sol·licitada per que no reunia, a criteri de l'assessoria mèdica, les condicions exigides en els articles 28 del Reglament Tècnic i 1 del Reglament d'aplicació núm. 18.

Com a conseqüència d'un accident de trànsit que va sofrir el 24 d'agost de 1992, la demandant pateix unes seqüeles al genoll esquerre de les quals se'n deriva, al seu criteri, una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3, tenint en compte totes les circumstàncies que estableix l'article 1 abans esmentat.

Del conjunt dels informes mèdics que consten a les actuacions se'n desprèn que, com a lesions o seqüeles objectivables, la demandant conserva la flexió del genoll fins a 120 graus. Així ho constaten tant el doctor P., de l'assessoria mèdica de la CASS (fol. 28), com el doctor M. (fol. 12) que va intervenir a l'accidentada, tot i que altres metges, com el doctor M., concreten una flexió limitada a 95 graus (fol. 11) i el doctor V. la fixa en 90 graus (fol. 13). Pel contrari, hi ha acord generalitzat en que la capacitat d'extensió només es veu afectada en 5 graus.

A aquests dèficits, el Barème de Padovani (edició 1992) només els atribueix uns 5 punts a cadascun (pàgina 126), per la qual cosa és clar que la capacitat de treball a que es refereix l'article 1 del Reglament d'aplicació núm. 18 no resulta afectada en la forma que pretén la demandant.

Certament que, tot i que en la majoria dels informes es diu que l'adaptació a la pròtesi és correcta, en altres es posa de manifest que la treballadora té dolors al genoll que determinen una coixesa al caminar o al baixar escales, i també un cansament prematur. Però aquestes circumstàncies, que poden realment comportar una disminució de la capacitat de treball, no abasten, no obstant, el percentatge legalment exigible per gaudir de la pensió sol·licitada.

Tercer.- L'article esmentat diu, també, que la situació del malalt es jutjarà tenint en compte no solament l'estat general, sinó també l'edat, les facultats físiques i mentals així com les seves aptituds i formació professionals.

De la prova practicada en resulta que l'accidentada tenia 38 anys i que portava un restaurant. No consta que per raó de les seqüeles que li queden no pugui continuar dedicant-se a la mateixa activitat o que per l'eventual manca d'instrucció no pugui fer altres feines que exigeixin una capacitació tècnica com la que es necessita al ram de l'hostatgeria, per la qual cosa, la disminució de la capacitat de guany no experimenta variacions significatives que permetin atorgar-li la pensió d'invalidesa-malaltia.

Quart.- Per tot el què hem exposat, cal desestimar el recurs i confirmar la sentència de la Batllia sense fer pronunciament sobre les costes causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.S.M. contra la sentència núm. 95.23, dictada el 23 de febrer de 1995 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré